

T.C.
ADALET BAKANLIĐI
ULUSLARARASI HUKUK VE DIŐ
İLİŐKİLER
GENEL MÜDÜRLÜĐÜ

SÖZLEŐMELER BÜROSU
Türkiye İle Tunus Arasında
Hukuki Ve Ticari
Konularda Adli Yardım Sözleşmesi

T.C. Resmî Gazete

Kuruluş Tarihi : (7 Teşrinievvel 1336) - 7 Ekim 1920

Yönetim ve Yazı İşleri İçin
Başbakanlık Neşriyat
Daire Başkanlığına
başvurulur

17 Mart 1983
PERŞEMBE

Sayı : 17990

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

Milletlerarası Sözleşme

Karar Sayısı : 83/5918

19/11/1982 tarihli ve 2711 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan Türkiye Cumhuriyeti ile Tunus Cumhuriyeti Arasında Hukuki ve Ticari Konularda Adli Yardımlaşmaya Dair Sözleşme'nin onaylanması; Dışişleri Bakanlığının 17/12/1982 tarihli ve KMEH-V-2243 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1983 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 4/1/1983 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Kenan EVREN
Cumhurbaşkanı

B. ULUSU
Başbakan

Z. BAYKARA
Devlet Bak. - Başbakan Yrd.

Prof. Dr. İ. ÖZTRAK
Devlet Bakanı

M. ÖZGÜNEŞ
Devlet Bakanı

Prof. Dr. M. N. ÖZDAŞ
Devlet Bakanı

S. R. PASİN
Devlet Bakanı

C. MENTEŞ
Adalet Bakanı

Ü. H. BAYÖLKEN
Millî Savunma Bakanı

S. ÇETİNER
İçişleri Bakanı

İ. TÖRKMEN
Dışişleri Bakanı

A. B. KAFAOĞLU
Maliye Bakanı

H. SAĞLAM
Millî Eğitim Bakanı

Dr. T. ÖNALP
Bayındırlık Bakanı

K. CANTÖRK
Ticaret Bakanı

Prof. Dr. K. KILIÇTURGAY
Sağ. ve Sos. Yardım Bakanı

Prof. Dr. A. BOZER
Gümrük ve Tekel Bakanı

Dr. T. ÖNALP
Ulaştırma Bakanı V.

Prof. Dr. S. ÖZBEK
Tarım ve Orman Bakanı

Prof. Dr. T. ESENER
Çalışma Bakanı

M. TURGUT
Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. İLKEL
Enerji ve Tabii Kay. Bakanı

Yürütme ve İdare Bölümü Sayfa : 1

I. EVLİYAĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı

Prof. Dr. A. SAMSUNLU
İmar ve İskân Bakanı

M. R. GÖNEY
Köy İşleri ve Koop. Bakanı

V. ÖZGÜL
Gençlik ve Spor Bakanı

S. ŞİDE

Sosyal Güvenlik Bakanı

Türkiye Cumhuriyeti ile Tunus Cumhuriyeti Arasında Hukuki ve Ticari Konularda Adli Yardımlaşmaya Dair Sözleşme

Türkiye Cumhuriyeti Devlet Başkanı ile Tunus Cumhurbaşkanı, iki ülke arasında, özellikle adli yardımlaşma alanında, mevcut işbirliğini devam ettirmek ve güçlendirmek arzusu ile, bu Sözleşmenin akdolanmasını kararlaştırmışlar ve bu amaçla Dışişleri Bakanlarını yetkili kılmışlardır. Bakanlar usulüne uygun yetki belgelerini teati ettikten sonra aşağıdaki hususlarda anlaşmışlardır :

KISIM I

Adli Yardımlaşma

BÖLÜM I

Başlangıç Hükümleri

MADDE 1

Akit Taraflardan herbirinin vatandaşları, diğerinin ülkesinde haklarının ve yararlarının kovuşturma ve korunması için adli ve idari mercilere serbestçe ve kolayca başvurma hakkına sahiptirler.

MADDE 2

Merkezleri her iki Devlettten birinde olan ve bu Devletin mevzuatı uyarınca teşekkül etmiş bulunan tüzel kişiler, kendilerine uygulanabildiği ölçüde bu Sözleşmenin hükümlerine tâbidirler.

BÖLÜM II

Teminat Akçesinden Bağışıklık

MADDE 3

Akit Taraflardan birinin vatandaşları, yabancı olmaları, diğer Devletin ülkesinde ikametgâhlarının veya meskenlerinin bulunmaması nedeniyle hangi nam altında olursa olsun hiçbir teminat akçesi veya depozito ödemek zorunda olmayacaklardır.

BÖLÜM III

Adli Yardım

MADDE 4

Akit Taraflardan herbirinin vatandaşları, diğerinin ülkesinde, yardım istenen Devletin mevzuatına uymaları şartı ile o Devletin vatandaşları gibi adli yardımdan yararlanırlar.

MADDE 5

1. Talepte bulunana, gelirinin yetersizliğini kanıtlayan belge, eğer iki Devlettten birinin ülkesinde oturuyorsa mutad meskeninin bulunduğu yer makamları tarafından verilir. Eğer talepte bulunan üçüncü bir Devlette oturuyorsa, bu belge, ülkesinin bölgede yetkili diplomatik temsilciliği veya konsolosluğunca verilir.

2. Eğer ilgili, talepte bulunduğu Devletin ülkesinde oturuyorsa, vatandaşı bulunduğu Devletin makamlarından ilave bilgiler alınabilir.

BÖLÜM IV

Adli ve Gayri Adli Belgelerin Gönderilmesi ve Tebliği

MADDE 6

1. Akit Taraflardan birinin ülkesinde oturan kişilere hukuki veya ticari konularda tebliğ olunacak adli ve gayri adli belgeler diplomatik yoldan gönderilir.

2. Yukarıdaki fıkra hükümleri, Akit Tarafların kendi vatandaşlarına yönelik her türlü adli ve gayri adli belgeleri, kendi diplomatik misyonları veya konsoloslukları vasıtası ile doğrudan doğruya tebliğ etmek yetkisini engellemez. Muhatabın milliyeti, tebligatın yapılacağı ülke Devletin mevzuatına göre tayin edilir.

3. Bu maddenin 1. fıkrası hükümleri, iki Devletten birinin vatandaşları olup diğerinin ülkesinde oturanların tebligatın o ülkede öngörülen şekillerde yapılması şartıyla, her türlü belgeleri aynı ülkede oturan diğer şahıslara tebliğ etmelerine mani olmaz.

MADDE 7

1. Adli veya gayri adli belgelere ve gerektiğinde bunların ekini oluşturan belgelere, esaslı unsurlarını gösteren bir yazı eklenecektir. Bu yazıda :

- Belgeyi düzenleyen makam,
- Tebliğ edilecek belgenin niteliği,
- Tarafların isim ve sıfatları belirtilecektir.

2. Tebliğ edilecek belge ya talep edilen tarafın dilinde düzenlenecek veya bu dilde iki nüsha çevirisi eklenecektir. Çevirinin doğruluğu, talep eden tarafın diplomatik ajanı veya konsolosu tarafından onaylanacaktır.

3. 1. Fıkrafta öngörülen ve esaslı unsurları gösteren yazı talep edilen Devletin dilinde düzenlenecek veya bu dilde çevirisi eklenecektir.

MADDE 8

1. Talep edilen Devlet belgeyi muhatabına tebliğ etmekte yetlidir. Tebligat, ya ilgili tarafından tarih atılan ve imzalanan bir alındı belgesi veya tebligatın yapıldığını, tarihini ve yapıyı belirten ve talep edilen Devletin yetkili makamınca düzenlenen bir tebligat tutanağı ile kanıtlanır. Alındı belgesi veya tutanak talep eden makama gönderilir.

2. Talep eden Devletin açıkça istemesi halinde belge, talep edilen Devletin mevzuatının benzeri belgeler için öngördüğü usule uygun olarak tebliğ edilebilir. Ancak sözkonusu belge ve icabında ekini oluşturan belgeler ya talep edilen Devletin dilinde düzenlenecek veya bu dilde ve doğruluğu talep eden Devlet mevzuatına uygun olarak onaylanmış çevirileri eklenecektir.

3. Belge tebliğ olunamazsa, talep edilen Devlet, tebliğ olunamama nedenini de belirterek, belgeyi bekletmeden talep eden Devlete gönderir.

MADDE 9

Bu bölüm hükümlerine uygun olan bir tebligat talebi ancak aşağıdaki hallerde reddedilebilir :

- a) Tebligat talebinin doğruluğunun saptanamaması, veya
- b) Ülkesi dahilinde tebligatı yerine getirecek olan Akit Tarafın, bu tebligatı kendi egemenlik ve güvenliğine zararlı veya kamu düzenine aykırı telakki etmesi.

MADDE 10

1. Akit Taraflardan herbiri, ülkesinde yaptığı tebligat masraflarını kendi yüklenir.

2. Bununla beraber, 8. maddenin 2. fıkrasında öngörülen halde, masraflar talep eden Devlete aittir.

BÖLÜM V

Istinabe Taleplerinin Gönderilmesi ve Yerine Getirilmesi.

MADDE 11.

1. Hukuki veya ticari konularda, Akit Taraflardan birinin ülkesinde icra olunacak istinabe talepleri, adli makamlar tarafından yerine getirilir. Istinabe talepleri diplomatik yoldan gönderilir ve lade edilir.

2. Istinabe talepleri talep eden Devletin dilinde düzenlenir. Bununla beraber, talep edilen Devletin dilinde çevirisi de eklenmelidir.

3. Yukarıdaki fıkraların hükümleri, Akit Tarafların, hukuki veya ticari konularda kendi vatandaşlarının dinlenmesine ilişkin istinabe taleplerinin doğrudan doğruya diplomatik temsilcilikleri veya konsoloslukları vasıtasıyla yerine getirmeleri yetkisini engellemez. İfadesi alınacak kişinin vatandaşlığı istinabe talebinin yerine getirileceği Devletin mevzuatına göre saptanır.

MADDE 12

Istinabe talebinin doğruluğu saptanamamış, veya yerine getirilmesi adli makamların yetkisi dışında kalıyor, veya yerine getirileceği Devletin egemenliğine, güvenliğine, veya kamu düzenine zarar verici nitelikte ise talep edilen makam istinabe talebini yerine getirmeyi reddedebilir.

MADDE 13

1. Talep edilen Devletin yetkili makama, istinabe talebini yerine getirirken talep olunacak usul hakkında, kendi mevzuatını uygular.

2. Şahitliği istenen kişiler basit idari usul ile davet olunurlar. Bu davete icabet etmezler ise haklarında, talep edilen Devlet mevzuatında öngörülen tedbirler uygulanır.

MADDE 14

Talep eden makamın açıkça talebi üzerine, talep edilen makam :

a) Eğer kendi mevzuatına aykırı değil ise, istinabe talebini özel bir usulle yerine getirmelidir.

b) Talep edilen makam, istinabenin yerine getirileceği ülkenin mevzuatında öngörülen şartlarla, ilgili tarafların hazır bulunabilmeleri için, istinabe talebinin yerine getirileceği yer ve tarihi, talep eden makama, uygun zamanda bildirmelidir.

MADDE 15

Istinabe talebinin yetkili makam tarafından yerine getirilmediği hallerde, merkezi makam yerine getirmeme nedenlerini, talep eden tarafın diplomatik ajan veya konsolosuna, mümkün olan en kısa zamanda bildirecektir.

Bir istinabe talebi yerine getirildiğinde, merkezi makam, talimatın yerine getirildiğini gösteren gerekli belgeleri, talep eden tarafın diplomatik ajan veya konsolosuna gönderecektir.

MADDE 16

Istinabe taleplerinin yerine getirilmesi nedeniyle talep eden Devlet, bilirkişi ve şahit masrafları dışında hiçbir ödeme yapmayacaktır.

KISIM II

Çeşitli Hükümler

MADDE 17

Başvurulan yargı makamının bulunduğu Devlet ülkesinde oturmayan, Devletlerden biri veya diğerinin vatandaşları için mahkeme huzuruna çıkmak veya bir üst mahkemeye başvurmak için tanınan süre üç aydan az olamaz.

MADDE 18

Akit Taraflar karşılıklı olarak ve talep üzerine işbu Sözleşmeye ilişkin konularda ülkelerinde yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri, mahkeme kararları ve diğer faydalı hukuki bilgileri birbirlerine verirler.

KISIM III

Nihai Hükümler

MADDE 19

Bu Sözleşme hükümleri Akit Taraflardan herbirinin ülkesinin tamamına uygulanır.

MADDE 20

Bu Sözleşme onaylanacaktır. Sözleşme, onay belgelerinin mümkün olan en kısa zamanda Tunus'ta teatisinden sonra ikinci ayın ilk günü yürürlüğe girecektir.

MADDE 21

İki Devlet arasında, bu Sözleşmenin uygulanması veya yorumuyla ilgili çıkabilecek uyuşmazlıklar diplomatik yolla çözümlenecektir.

MADDE 22

1. Bu Sözleşme süresiz olarak akd olunmuştur.

2. Akit Taraflardan herbiri Sözleşmeyi her an feshedebilecek ve bu fesih diğer Devlet bildirimini aldıktan 6 ay sonra geçerli olacaktır.

Bu hükümlerin tanıtı olmak üzere iki Akit Tarafın tam yetkili temsilcileri işbu Sözleşmeyi imzalamışlar ve altına mühür basmışlardır.

Ankara'da 1982 yılının 7 Mayıs günü ikisi Türkçe, ikisi Arapça, ikisi Fransızca olmak üzere altı nüsha halinde düzenlenmiştir. Altı nüsha da aynı şekilde geçerli olacaktır. Türkçe ve Arapça metinler arasında ihtilaf yukuunda Fransızca metin geçerli olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti
Devlet Başkanı Adına
İlter Türkmen

Tunus Cumhurbaşkanı
Adına
Beji Caid Essebsi

CONVENTION
ENTRE LA REPUBLIQUE DE TURQUIE ET
LA REPUBLIQUE TUNISIENNE
RELATIVE A L'ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIERE
CIVILE ET COMMERCIALE

Le Chef d'Etat de la République de Turquie
et

Le Président de la République Tunisienne

Désireux de maintenir et de renforcer la coopération qui s'est instaurée entre les deux pays notamment en ce qui concerne l'entraide judiciaire;

Ont résolu de conclure la présente Convention et ont désigné comme plénipotentiaires à cet effet leurs Ministres des Affaires Etrangères, lesquels avoir échangé leurs pouvoirs reconnus en bonne et due forme.

Sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE I

DE L'ENTRAIDE JUDICIAIRE

CHAPITRE I

DISPOSITIONS PRELIMINAIRES

ARTICLE 1

Les nationaux de chacune des Parties Contractantes ont, sur le territoire de l'autre, un libre et facile accès auprès des juridictions tant judiciaires qu'administratives pour la poursuite et la défense de leurs droits et intérêts.

ARTICLE 2

Les personnes morales, ayant leur siège dans l'un des deux Etats et constituées conformément à la législation de cet Etat, sont soumises aux dispositions de la présente Convention dans la mesure où elles peuvent leur être appliquées.

CHAPITRE II

DE LA CAUTIO JUDICATUM SOLVI

ARTICLE 3

Il ne peut être imposé aux nationaux de chacune des Parties Contractantes ni caution, ni dépôt sous quelque dénomination que ce soit, à raison soit de leur qualité d'étranger, soit du défaut de domicile ou de résidence sur le territoire de l'autre Etat.

CHAPITRE III

DE L'ASSISTANCE JUDICIAIRE

ARTICLE 4

Les nationaux de chacune des Parties Contractantes bénéficient, sur le territoire de l'autre, de l'assistance judiciaire comme les nationaux eux-mêmes, pourvu qu'ils se conforment à la loi de l'Etat dans lequel l'assistance est demandée.

ARTICLE 5

1. Le certificat attestant l'insuffisance des ressources est délivré au requérant par les autorités de sa résidence habituelle s'il réside sur le territoire de l'un des deux Etats. Ce certificat est délivré par l'autorité diplomatique ou consulaire de son pays territorialement compétente si l'intéressé réside dans un Etat tiers.

2. Lorsque l'intéressé réside dans l'Etat où la demande est présentée, des renseignements peuvent être pris, à titre complémentaire, auprès des autorités de l'Etat dont il est le national.

CHAPITRE IV

DE LA TRANSMISSION ET DE LA REMISE DES ACTES
JUDICIAIRES ET EXTRAJUDICIAIRES

ARTICLE 6

1. En matière civile ou commerciale, les actes judiciaires et extrajudiciaires destinés à être notifiés à des personnes résidant sur le territoire de l'une des Parties Contractantes sont transmis par la voie diplomatique.

2. Les dispositions de l'alinéa précédent n'excluent pas la faculté pour les Parties Contractantes de faire parvenir directement, par l'intermédiaire de leurs autorités diplomatiques ou consulaires respectives, tous actes judiciaires ou extrajudi-

ciaires destinés à leurs nationaux. La nationalité du destinataire est déterminée conformément à la loi de l'Etat sur le territoire duquel la remise doit avoir lieu.

3. Les dispositions du paragraphe premier du présent article ne font pas obstacle à la possibilité pour les nationaux de chacun des deux Etats résidant sur le territoire de l'autre, de faire parvenir ou de remettre tous actes à des personnes résidant sur le même territoire, sous réserve que la remise ait lieu selon les formes en vigueur dans le pays où elle doit être effectuée.

ARTICLE 7

1. Les actes judiciaires ou extrajudiciaires et, les cas échéant, les pièces annexées, sont accompagnés d'un bordereau ou d'une lettre précisant :

- l'autorité de qui émane l'acte;
- la nature de l'acte à remettre;
- les noms et qualités des parties;

2. L'acte à remettre doit être rédigé soit dans la langue de la Partie requise, soit accompagné de deux copies de sa traduction dans cette langue. La traduction doit être certifiée exacte par l'agent diplomatique ou le consul de la Partie requérante.

3. Le bordereau ou la lettre prévus au paragraphe 1 sont rédigés dans la langue de l'Etat requis ou accompagnés de leur traduction dans cette langue.

ARTICLE 8

1. L'Etat requis se borne à assurer la remise de l'acte à son destinataire, cette remise est constatée soit par un récépissé dûment daté et signé de l'intéressé, soit par un procès-verbal de notification établi par les soins de l'autorité compétente de l'Etat requis et qui doit mentionner le fait, la date et le mode de la remise. Le récépissé ou le procès-verbal est transmis à l'autorité requérante.

2. A la demande expresse de l'Etat requérant, l'acte peut être signifié dans la forme prescrite par la législation de l'Etat requis pour la signification d'actes analogues, à condition que ledit acte et, le cas échéant, les pièces annexées soient rédigés dans la langue de l'Etat requis ou accompagnés de leur traduction dans cette langue, établie conformément à la législation de l'Etat requérant.

3. Lorsque l'acte n'a pu être délivré, l'Etat requis le renvoie sans délai à l'Etat requérant, en indiquant le motif pour lequel la délivrance n'a pu être effectuée.

ARTICLE 9

La demande de remise conforme aux dispositions du présent chapitre peut être refusée seulement :

- a) si l'authenticité de la demande de remise n'est pas établie, ou
- b) si la Partie Contractante qui doit assurer la remise sur son territoire, considère cette remise comme susceptible de porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité ou comme contraire à son ordre public.

ARTICLE 10

1. Chacune des Parties Contractantes prend à sa charge les frais occasionnés par la remise effectuée sur son territoire.

2. Toutefois, dans le cas visé au paragraphe 2 de l'article 8 ces frais sont à la charge de l'Etat requérant.

CHAPITRE V
DE LA TRANSMISSION ET DE L'EXECUTION
DES COMMISSIONS ROGATOIRES

ARTICLE 11

1. En matière civile ou commerciale, les commissions rogatoires dont l'exécution doit avoir lieu sur le territoire de l'une des Parties contractantes, sont décernées et exécutées par les autorités judiciaires. Elles sont transmises et renvoyées par la voie diplomatique.

2. Les commissions rogatoires sont rédigées dans la langue de l'Etat requérant. Toutefois, elles doivent être accompagnées d'une traduction dans la langue de l'Etat requis.

3. Les dispositions des paragraphes précédents n'excluent pas la faculté pour les Parties Contractantes de faire exécuter directement par leurs autorités diplomatiques ou consulaires respectives les commissions rogatoires en matière civile ou commerciale relative à l'audition de leurs propres nationaux. La nationalité de la personne dont l'audition est requise est déterminée par la loi de l'Etat où la commission rogatoire doit être exécutée.

ARTICLE 12

L'autorité requise peut refuser d'exécuter une commission rogatoire lorsque son authenticité n'est pas établie, ou lorsque son exécution n'est pas de la compétence de l'autorité judiciaire, ou lorsqu'elle est de nature à porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité ou à l'ordre public de l'Etat où l'exécution doit avoir lieu.

ARTICLE 13

1. Pour l'exécution d'une commission rogatoire, l'autorité compétente de l'Etat requis applique la loi de cet Etat en ce qui concerne les formes à suivre.

2. Les personnes dont le témoignage est demandé sont convoquées par simple avis administratif. Si elles refusent de déférer à cette convocation, l'autorité compétente de l'Etat requis peut user à leur encontre de moyens prévus par sa législation.

ARTICLE 14

Sur demande expresse de l'autorité requérante, l'autorité requise doit :

a) exécuter la commission rogatoire selon une procédure spéciale si cette procédure n'est pas contraire à sa législation;

b) informer, en temps utile, l'autorité requérante de la date et du lieu où il doit être procédé à l'exécution de la commission rogatoire, afin que les parties intéressées puissent y assister dans les conditions prévues par la législation de l'Etat où l'exécution doit avoir lieu.

ARTICLE 15

Dans tous les cas où une commission rogatoire n'est pas exécutée par l'autorité compétente, l'autorité désignée doit informer, le plus tôt possible, l'agent diplomatique ou le Consul de la Partie requérante des raisons pour lesquelles elle n'a pas été exécutée.

Quand une commission rogatoire est exécutée, l'autorité désignée doit envoyer à l'agent diplomatique ou au consul de la partie requérante les documents nécessaires établissant que la commission rogatoire a été exécutée.

ARTICLE 16

L'exécution des commissions rogatoires ne donne lieu en ce qui concerne l'Etat requérant au remboursement d'aucun frais, excepté les frais engagés pour les besoins de l'expertise et du témoignage.

TITRE II

DISPOSITIONS DIVERSES

ARTICLE 17

Les délais de comparution et d'appel ne seront pas inférieurs à trois mois pour les nationaux de l'un ou l'autre Etat qui ne résident pas sur le territoire de l'Etat dans lequel siège la juridiction saisie.

ARTICLE 18

Les Parties Contractantes se communiquent réciproquement et sur demande tous renseignements sur la législation en vigueur sur leur territoire ou sur les décisions de jurisprudence dans les matières relevant de la présente Convention, ainsi que toute autre information juridique utile.

TITRE III

DISPOSITIONS FINALES

ARTICLE 19

La présente Convention est applicable à l'ensemble du territoire de chacune des Parties contractantes.

ARTICLE 20

La présente Convention sera ratifiée. Elle entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Tunis aussitôt que faire se pourra.

ARTICLE 21

Les différends entre les deux Etats relatifs à l'application ou à l'interprétation de la présente Convention seront réglés par la voie diplomatique.

ARTICLE 22

1. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.
2. Chacune des Parties Contractantes pourra à tout moment la dénoncer et cette dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de sa notification par l'autre Etat.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leur sceau.

Fait à Ankara, le 7 Mai 1982 en six exemplaires, dont deux en langue turque, deux en langue arabe et deux en langue française, chacun des six textes faisant également foi.

En cas de divergence entre les textes arabe et turc, le texte français prévaudra.

Pour le Chef d'Etat
de la République de Turquie
İlter Türkmen

Pour le Président
de la République tunisienne
Beji Caid Essebsi

Bakanlar Kurulu Kararı

Karar Sayısı : 83/6108

5/8/1982 tarihli ve 8/5132 sayılı Kararnameye ektir.

Güneydoğu Anadolu Projesine dahil ATATÜRK Barajı ve Hidroelektrik Santrali İnşaatı hakkındaki 5/8/1982 gün ve 8/5132 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı gereğince Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı DSİ Genel Müdürlüğünce yapılan duyurular üzerine adı geçen barajın inşaatını yapmaya talip olan 22 adet firma veya firma grupları arasında 6200 sayılı Kanununun 34. maddesi gereğince Tatbik Edilecek Esaslar'ın Madde 60 hükmü uyarınca kurulan Belge Komisyonunca ihaleye iştirakleri uygun görülerek usulüne uygun olarak kendilerine iştirak belgesi verilen firmaların hakları baki kalmak şartıyla ilâveten;

1 — Firma gruplarının Önseçimine Davet Duyurusu Madde 9. hükmü uyarınca vermeleri gereken Ortaklık Anlaşmaları ve ilgili evrakı usulüne uygun şekilde tamamlayarak DSİ Genel Müdürlüğüne vermeleri;

2 — Önseçime Davet Duyurusu Madde 9. 2 ve 5/8/1982 gün ve 8/5132 sayılı Kararname Madde 3.b hükümleri uyarınca gerekli formaliteleri tamamlayarak DSİ Genel Müdürlüğüne vermeleri;

3 — Bu ihaleye iştirak etmek üzere müracaat etmiş yerli firma veya firma grubunu teşkil eden firmalardan birisinin son beş yıl içinde (1978 - 1982) en az bir baraj inşaatını başarı ile bitirmiş veya 1983 yılı içinde bir baraj inşaatını bitirecek seviyeye getirmiş olanlardan;

a) İlk müracaat sırasındaki beyan ve taahhütleri baki kalmak üzere, yukarıda kayıtlı şartlara uymayan fakat mali durumları daha iyi olduğu verdiği belgelerden anlaşılacak firmalarla kendileri Pilot olmak ve ortaklıktaki hisseleri % 50'den az olmamak kayıt ve şartı ile yeni bir Adı Ortaklık kurarak 5/8/1982 gün ve 8/5132 sayılı Kararname ve Önseçime Davet Duyurusunun ilgili hükümleri gereğini yerine getirmek;

b) veya ilk müracaatlarındaki şartlarına ilâveten kuracakları şirket sermayesinin en az 500.000.000 TL. olacağını taahhüt etmeleri ve bunu temin taahhüdü olarak müracaatları ile birlikte 250.000.000 TL. tutarında bir Banka Teminat Mektubunu şirket kurmadıkları takdirde irat kaydedilmek üzere ve adı ortaklık olarak vermeleri;

4 — Durumları Madde 3'deki şartlara uymayan firma veya firma gruplarının;

a) DSİ Genel Müdürlüğüne vermiş oldukları belgelerden yıllık cirosu tadminkâr ve mali durumlarının iyi olduğu anlaşılacakların durumları Madde 3 hükmüne uyan firma veya firma gruplarından biri ile 5/8/1982 gün ve 8/5132 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ve Önseçime Davet Duyurusunun ilgili hükümleri uyarınca birleşmeleri;

b) İlgili Önseçime Davet Duyurusu gereğince müracaat ederek kendilerine iştirak belgesi verilmemiş yabancı firma veya firma gruplarının (Yabancı firma veya firma gruplarının pilot olması şartıyla) anılan kararname ve duyuru esaslarına göre birleşerek müracaat etmeleri;

c) Yabancı bir firma ile birleşerek müracaat etmiş olan Yerli Firmanın aralarındaki anlaşma noksanlığı sebebiyle belge verilmemiş ve bu işe teknik olarak ehil olan herhangi bir yabancı firma ile (Yabancı Ortağı Pilot ve hissesinin en az % 10 olması şartıyla) yeni bir ortaklık kurarak 5/8/1982 gün ve 8/5132 sayılı Karar-

name ve Önseçime Davet Duyurusu ve ilgili maddeleri gereğince müracaatlarını yapmaları;

5 — Yukarıda belirtilen bütün işlemlerin en geç 2/5/1983 gününe kadar ikmâl edilerek DSİ Genel Müdürlüğüne müracaat edilmesi;

Kayıt ve şartıyla diğer iştirakçi firmalara veya firma gruplarına Atatürk Barajı ve Hidroelektrik Santrali Tesisleri İnşaat İhalesine İştirak Belgesi verilmesi hususunda DSİ Genel Müdürlüğünün yetkili kılınması; 6200 sayılı Kanunun Madde 34. hükmü gereğince, Bakanlar Kurulunca 15/3/1983 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Konak EVRİM

Cumhurbaşkanı

B. ULUSU

Başbakan

Z. BAYKARA Devlet Bak. - Başbakan Yrd.	Prof. Dr. İ. ÖZTRAK Devlet Bakanı	M. ÖZGÖNES Devlet Bakanı	Prof. Dr. M. N. ÖZDAŞ Devlet Bakanı
Ş. R. PASİN Devlet Bakanı	R. BAYAZIT Adalet Bakanı	Ö. H. BAYÖLKEN Millî Savunma Bakanı	S. ÇETİNER İçişleri Bakanı
İ. TÜRKMEN Dışişleri Bakanı	A. B. KAFAOĞLU Maliye Bakanı	H. SAĞLAM Millî Eğitim Bakanı	Dr. T. ÖNALP Büyüklük Bakanı
K. ÇANTÖRK Ticaret Bakanı	Prof. Dr. K. KILIÇTURGAY Sağ. ve Sos. Yardım Bakan.	Prof. Dr. A. BOZER Gömrük ve Tekel Bakanı	Prof. Dr. M. AYSAN Ulaştırma Bakanı
M. R. GÖNEY Tarım ve Orman Bakanı V.	Prof. Dr. T. ESENER Çalışma Bakanı	M. TURGUT Sanayi ve Teknoloji Bakanı	F. İLKEL Enerji ve Tabii Kay. Bakan.
H. SAĞLAM Kültür ve Turizm Bakanı V.	Prof. Dr. A. SAMSUNLU İmar ve İskân Bakanı	M. R. GÖNEY Köy İşleri ve Kooper. Bakanı	V. ÖZGÖL Gençlik ve Spor Bakanı

S. ŞİDE

Sosyal Güvenlik Bakanı

Yönetmelik

İçişleri Bakanlığından :

Mernis Uygulama Yönetmeliği

BİRİNCİ BÖLÜM

GENEL HUKUKLER

Amaç :

Madde 1 — Bu Yönetmeliğin amacı, nüfus kayıtlarının bilgi işlem ortamına geçirilmesi ve nüfus hizmetlerinin bu sisteme göre düzenlenip yürütülebilmesi için saptanan esas ve usullerin işlerliğinin denemesi ve ülke çapında uygulamaya geçişin sağlanmasıdır.

Kapsam :

Madde 2 — Bu Yönetmelik Öncü, Pilot Bölge Deneme Uygulamaları ile Genel Uygulamaya geçişte yapılacak iş ve işlemlerle, amaca uygun olarak gerekli bilgilerin toplanmasına ilişkin hükümleri kapsar.